

Skiveteraner fotografert på Dokka 1939 i forbindelse med Granerennet. Fra venstre: Johanne Kolstad, Sverre Ruud, Hilda «Nusse» Brakerud og artikkelforfatteren Harry Lagert.

Hoppporten har ikke akkurat vært noen idrett for jenter, men i mitt nærmiljø har jeg funnet fram til noen som har hatt gleden av luftige svev gjennom rommet. Og jeg begynner med min mor Nelly, født Hermansen.

NELLY I MYRERBERGET
Nydalens Skiklubs jubileumslandsrenn (25 år) ble arrangert med hopprenn i Myrerberget ved Rønningen 29. januar 1911. Min mor har fortalt at hun åpnet rennet med parhopp sammen med sin bror Ragnvald Hermansen. Ragnvald sto, men jeg datt på rompa, fikk jeg vite. Mor Nelly fortalte også at hun trente i skihopp sammen med gutta, bl.a. i en liten bakkeskråning fra høyden bak Frydenberggårdene i Kjelsåsveien mot Ouliemyra.

I Myrerberget lå hopp-lengdene på mellom 15 og 25 meter, og bakken hadde stor «fallprosent». Det hendte at halvparten av hopperne gikk overende; så «parhoppet» var normalt i så henseende.

Som et apropos kan jeg nevne at onkel Ragnvald fikk 3. premie i kl. II (under 20 år),

og at han også ble premi-ert da Nydalens Skiklub innviet Nydalsbakken mellom Maridalsveien og Akerselva i 1914. Nær 70 år gammel og «oldermann» i Kjelsås IL deltok han i et kostymerenn i «Sisikken» iført

Skijenter i svevet

Bypatriot og hedersmann Harry Lagert har en ærerik fortid som skihopper. Her forteller fagmannen en liten historie om dristige jenter som imponerte i skibakkene i lokalmiljøet.

AV HARRY LAGERT

Skihopperen på dette bildet fra omkring 1960 er dessverre ikke en av Harrys dristige jenter – men jente kunne

det vært. Kåre Johansen heter hopperen og deltok med luftig svev og sus i serken i et kostymere-enn i Haugenstubbakken, arrangert av Kjelsås IL.

smoking og flosshatt – og med V-stil.

LAILA I MESTERBAKKEN

Som guttehopper i 1930-åra gjaldt det å holde unna for Laila Schou Nilsen i skoleskirennene. I boka «Lykkelige idrettsår» skriver Grefsenjenta bl.a. om sin aller første skipremie i hoppbakken. Hun nevner «plassen like i skråningen overfor Nydalens fabriker». Ut fra dette mener jeg at Lailas hoppdebut må ha skjedd i Mesterbakken, som lå mellom stien (Ola-Pettern), ved enden av tverrveiene i Nydalen, og linnagerdet. (Her ble det arrangert skirenn allerede i 1860-åra, og i 1876 med bl.a. kong Oscar II som tilskuer).

Laila forteller at det var «to større piker» som fant på å arrangere rennet, som besto av både langrenn og hopp. I konkurranse med bare gutter fikk Laila et lite sølvbeger med følgende inngraving: «Laila, 3. pr. komb.renn, Nydalen 22-2-28». Grefsenjenta skriver at hun har en spesiell liten «fidus» til det vesle sølvbegeret, som hun senere oppdaget var stemplet alpukka –.

Som «nydøling» har jeg vært interessert i å finne fram til om de «to større pikene» kan ha vært døtrene til Gunvor og Karl Andersen, Thordis (Haas) og Synnøve (Woxen). Jeg kontaktet Synnøve (84), som kunne bekrefte at de ivret for å få Laila med i et renn i Mesterbakken, men at det var broren Arne

(Grønli) som var «rennleder». Hjemme hadde de alt utstyr som skulle til for å arrangere skirenn, startnummere, målbånd, og lengde- og stilskjemaer. (Faren deres var formann i Nydalens Skiklub og primus motor i Nydalsrennene i 10 år).

Men tilbake til Laila, som også gjerne ville prøve seg i den store Nydalbakken, som hadde stillas over Maridalsveien og 4 meter høyt hopp. Men i stillastrappa sto Nydalens storkhopper, Bjarne Rosén. Han mente at dette ikke var noen «spurvebak-

ke», som ei 14 år gammel jente kunne prøve seg på. Etter dette gikk Laila over til andre idretter, som bl.a. ga seier i utfor i OL 1936 og bronse i kombinasjonen. Laila kan også skilte med et hundretalls norske mesterskap i tennis, skøyte- og håndball for Grefsen. Som toppen på «kransekaka» fikk Laila Schou Nilsen norsk idretts høyeste utmerkelse – Egebergs ærespris i 1936.

JOHANNE OG NUSSE I NYDARN

Men det skulle bli «jente-hopping» i den store Nydalbakken også. Til jubileumslandsrennet i 1931 (45 år) hadde Nydalens

Skiklub innbudt to «frøkner» fra Nordre Land til å åpne rennet, Hilda «Nusse» Braskerud (14) og Johanne Kolstad (17). Alle landets beste skiløpere stilte til start, da rennet var den siste styrkeprøven for Norges skitropp til VM

i Oberhof. Blant de ca. 6.000 tilskuere i bakken var også landets kronprinspar, Olav og Märtha, til stede som æresgjester. Kronprins Olav hadde forøvrig selv deltatt i Nydalbakken 10 år tidligere.

I tett snødrev ventet alle på jentene fra Nordre Land, Nusse og Johanne, som først skulle åpne et hopprenn ved Hønefoss. «Nydalen måtte strekke første omgang til klokken 15», het det i et avisreferat. Men så kom jentene og satte utfor. Nusse Braskerud landet på 31 meter stående, mens Johanne Kolstad falt på 40 meter. Hun reiste imidlertid «kjer-ringa» med et hopp til på samme lengde, og nå stå-

Boken «Hopp, jenter – hopp» av Karin Berg utdyper ytterligere historien om Johanne Kolstad (t.v.) og Hilda «Nusse» Braskerud. Bildet er fra boken som presenteres på annen plass i St. Hallvard.

I 1958 var Harry Lagert Akerspostens utsendte medarbeider i Rappfotbakken på Sørbråten. Avsklippet viser Harrys bilde av unge Minny Synnøve Olavsens i sivevet.

ende. De luftige sive ble applaudert fra Kongetribunen til Grathaugen. (Jeg kan nevne at Arne Rustadstuen, som vant Kongepokalen i kombinert, hoppet 39 og 40 meter. Men han var til gjengjeld suveren i langrennet).

kombinert B. Stor stas naturligvis, og Sverre og jeg ble fotografert sammen med Johanne og Nusse.

MINNY-RAPPFOT I KUDALEN

I min tid som «gjesteskribent» i Akersposten (1950-

Hopprenn i Rappfotbakken

På vår søndags-reportasje turte vi å samle Akers-stoff, dumpet vi midt opp i et hyggelig hopprenn i «Rappfotbakken» ved Sørbråten. Det vil si vi kom til

Etter rennet i Nydalsbakken turnerte Johanne Kolstad i hoppbakkene i Amerika, og satte verdensrekord i skihopp for kvinner med 72 meter! (Hun kunne kanskje ha deltatt på dagens norske hopplag?)

I 1939 hadde jeg den glede å delta sammen med de «hoppende damer» under Grannerrennet ved Dokka. Min klubbkamerat fra Nydalens Skiklub, Sverre Ruud, vant spesielt hopp, Hans Vinjarengen gikk til topps i kombinert A, og jeg tok 1. premie i

80) var jeg bl.a. innom et hopprenn i Rappfotbakken på Sørbråten. Jeg tok bilde av unge Minny Synnøve Olavsens (senere gift Malerud) i sivevet. Rennet gikk av stabelen i 1958, og hoppplengden ble målt til 6 meter. Blant dem som fulgte spent med fra unnerrennet var det flere jenter, som også var deltakere. (Sørbråten IL hadde egen jenteklasse i klubbhopprennet). Noen år etter «Rappfotrennet» hoppet Minny 27 meter i Kudalsbakken, som lå i lia mot

Tømte, på østsiden av Vaggsteinåsen.

Men som Laila fant Minny fram til andre idretter i voksen alder. I 1968 ble hun Norgesmester i stafettorientering for Nydalens Skiklub sammen med Astrid Hansen og Else-Marit Hverven. To år senere fikk hun 4. premie i orienterings-NM individuelt, og etter å ha blitt nummer 2 i uttagningen til Nordisk mesterskap kom hun med på det norske landslaget i orientering.

Når det gjelder langrenn på ski, ble Minny Malerud premiært både i KM og NM, men først og fremst ble hun kjent som en fremragende «turløper». I 1977 vant hun dameklassen i Birkebeinerrennet, og rundt samme periode gikk hun to ganger til topps i Vidarløpet, som gikk fra Stryken til Idrettshøgskolen på Sogn. Jo da, hoppjenta fra Rappfot- og Kudalsbakken ble en virkelig «rappfoter»!

Det er fristende å avslutte denne «hoppreportasjen» med noen linjer fra sangen «Mot i brystet» av J. Nicolaysen:

*Der hvor bratte lia stuper,
setter han utover,
gutten på de glatte ski, så
spruten står.
Jenten efter. Fæle ting hva
slik en unge vover!
Du skal se en vakker dag
hun gutten når.*